

MÉS INFORMACIÓ

<http://sirihustvedt.net>

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

 BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

Plaça Paisos Catalans, 1
ALPICAT
Tel. 973 73 77 28

Whatsapp 606 127 833

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

El proper dia que ens trobarem serà:
19 de desembre de 2019

RECORDEU:

ens reunim tots els darrers dijous de mes

Lloc: Biblioteca Hora: 21:15 Coordinador: Andreu Loncà

Siri Hustvedt

ALLÒ QUE VAIG ESTIMAR

Northfield, Minnesota, 19 de febrer de 1955

Esriptora, assagista i poeta. És una aclamada autora de novel·les, assajos i poesia. Doctora en Literatura anglesa per la Universitat de Columbia i professora de Psiquiatria a la Facultat de Medicina Weill Cornell de Nova York, Hustvedt és autora de novel·les com *Allò*

que vaig estimar (Edicions 62, 2008), *Elegia per un americà* (Empúries, 2009), *L'estiu sense homes* (Empúries, 2011), *El món resplendent* (Anagrama, 2014) i *Records del futur* (Edicions 62, 2019). També ha publicat assajos com *Una súplica para Eros* (Circe, 2006), *Vivir, pensar, mirar* (Anagrama, 2013) o *La dona que mira els homes que miren les dones* (LaButxaca, 2017) i l'antologia de poemes *Reading To You* (Station Hill Press, 1982). En la seva obra literària, així com en la seva recerca acadèmica, Hustvedt ha explorat qüestions sobre la natura de la identitat, la individualitat i la percepció humana. L'any 2012 va rebre el Premi Gabarrón de Pensament i Humanitats i l'any 2019, el Premi Princesa d'Astúries. Doctora honoris causa per la Universitat d'Oslo, a l'actualitat imparteix docència i col·labora habitualment amb el New York Times i Psychology Today.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

Dues bones lectures d'estiu: "Elegia per un americà" (Empúries), i "Allò que vaig estimar" (Angle editorial), de Siri Hustvedt. Segons explica l'autora en una entrevista de Verónica Sánchez Orpella a la revista "Quimera", "Elegia per un americà" va tenir un procés de gestació més fàcil que "Allò que vaig estimar": "Vaig començar la novel·la sabent que trigaria un any, l'any que coincidia amb el període de dol per la mort del meu pare. Per això és un llibre molt personal. Tota la part del dietari de Lars és, paraula per paraula, el dietari que va escriure el meu pare". En canvi, a "Allò que

vaig estimar", l'autora necessitava espai per desenvolupar la història de les dues famílies, incorporar alguna cosa de cultura americana, introduir referències històriques. "És un llibre que vaig trigar molt de temps a escriure (6 anys), sobretot perquè vaig trigar molt de temps a saber cap on encaminar-lo. Amb ell vaig fer el pas cap a una literatura més ambiciosa". Entre els dos llibres, em quedo, sens dubte, amb "Allò que vaig estimar".

Vaig tenir el plaer de conèixer Siri Hustvedt en una de les seves estades a Catalunya, fa uns anys, i el primer que em va cridar l'atenció d'ella —a banda del seu tarannà elegantment expansiu, la seva alçada, els ulls nòrdics i l'harmonia dels seus ossos en moviment— va ser el seu gruix com a persona i escriptora: la sensació que no només s'havia alimentat d'art i literatura, sinó de molta vida. Això ho transmet a "Allò que vaig estimar" (Angle), amb una magnífica traducció de Jordi Martín Lloret. És un dels llibres amb més vida que he llegit els últims anys. La història comença quan l'historiador de l'art Leo Hertzberg queda subjugat per un quadre i en busca l'autor. Al cap de poc entre ell i l'autor sorgirà una profunda amistat, plena de contrastos, que els unirà durant anys, a ells i a les seves dones (Erica, la bonica professora casada amb Leo, i les dues dones del pintor: Lucille, una poeta hermètica, i Violet, antiga model).

De sobte, una mort tràgica canvia el món de tots els personatges; paral·lelament, descobrim secrets guardats durant massa anys. Hi ha qui ha dit que "Allò que vaig estimar" és un estudi sobre les relacions humanes i el procés de la creació artística, i jo hi afegiria que és un magnífic retrat dels avatars de l'adolescència, dels vaivens emocionals que no només afecten els joves, sinó els seus entorns. Hustvedt, no sabem si alimentada per algun succés autobiogràfic, com s'ha dit als Estats Units, porta aquests vaivens fins a l'extrem. A diferència de Paul Auster, el seu marit, a l'escriptora l'interessa el teixit de les relacions humanes, amb matisos i subtileteses i meandres comparables a Henry James (les històries d'Auster no tenen tant de matís; estan més pendents de si mateixes i de la trama). Però no s'hi valen comparacions, cadascú té el seu món, i gràcies a aquesta magnífica novel·la Hustvedt va demostrar en el seu dia una gran potència narradora. "Saps una cosa, Leo? ", diu l'Erica al llibre: "Com més intel·ligent ets, més sexi et trobo". Ho podríem aplicar a Hustvedt i a la majoria d'escriptors, sempre que no l'exhibeixin, la intel·ligència.

L'ofici de llegir per Gaspar Hernández

Allò que vaig estimar és la traducció catalana de la novel·la que va convertir Siri Hustvedt en una de les veus narratives contemporànies més rellevants. Una hipnòtica i provocadora reflexió sobre l'amor i l'art en forma de thriller. L'obra abraça dues línies narratives: l'una, que analitza el món de l'art i la creació; l'altra, una trama que implica personatges plens de secrets. Siri Hustvedt aconsegueix harmonitzar tots dos vessants narratius, convertint-los en un conjunt sense discordances que evidencia l'habilitat narrativa de l'autora, en el que esdevé un apassionant estudi de les relacions humanes i el procés de creació artística. Un thriller psicològic sobre l'amor, la pèrdua, la traïció i el procés de creació artística.

Angle Premsa